

[Strona 8]

Rozdział B

Capitals

Mapa szczegółowa 1:25 000

(Tworzone na podstawie materiałów byłych państw zaborczych).

A) Forma mapy szczegółowej 1:25 000.

21. Odzworowanie kartograficzne (punkt 2), wymiar arkusza (punkt 4), pierwszy południk i zamiennejki liczbowy (punkt 5), sporządzenie matrycy (punkt 8) — podaje część I.

22. Podział mapy 1:25 000 na arkusze jest dostosowany do arkusza mapy 1:100 000 (dotychczasowej). Ramka wewnętrzna mapy szczegółowej 1:25 000 jest prostoliniowym trapezem równoramiennym o formacie $10' \lambda \times 5' \varphi$; format ten wynika z podziału arkusza mapy 1:100 000 na 9 części. Różnorodne formaty map 1:25 000 byłych państw zaborczych należy doprowadzić do formatu przepisowego.

Wymiar arkusza 50 × 55 cm.

23. Nazwa arkusza 1:25 000 jest naogół nazwa najważniejszej miejscowości figurującej na arkuszu.

Godło arkusza 1:25 000 wiąże się bezpośrednio z godłem arkusza mapy taktycznej 1:100 000 (opracowanej na podstawie map byłych państw zaborczych). Arkusz 1:25 000 ma godło następujące: Pas Słup mapy 1:100 000 oraz litera od A do J, stosownie do położenia arkusza w obrębie mapy 1:100 000 (n.p. pas 38, słup 26 — arkusz B).

24.

Siatka kilome-
trowa.

Na mapie szczegółowej 1:25,000 obowiązują siatka kilometrowa (przepisana w punkcie 7), w odstępach co 1km, w liniach pełnych przez cały arkusz; dane konstrukcyjne związane z siatką (punkty 35 a, c, d) mają być podane w objaśnieniach mapy na marginesie zewnętrznym arkusza

[Strona 9]

25.

Metoda opraco-
wywanie.

Mapy szczegółowe 1:25,000 wydaje się na podstawie sprawdzenia w terenie map byłych państw zabotczych (1:25,000, 1:25,000, 1:42,000).

Sposób wydania - nowy rysunek kartograficzny sporządzony według przyjętych znaków, z uwzględnieniem materiałów uzyskanych przez sprawdzenie w terenie

26.

Ramka, margines

Rysunek ważnych przedmiotów terenu umożliwiających lepszą orientację, należy uzupełnić poza ramką wewnętrzną arkusza, względnie przerwać w tym celu tę ramkę; są to:

- a) osiedla przecięte ramką lub leżące tuż za nią,
- b) kręty bieg rzek, przecinający ramkę podłużnie,
- c) skrzyżowania linii kolejowych i dróg bitych,
- d) kościoły zdaleka widoczne,
- e) wiatraki zdaleka widoczne,
- f) wysokie kominy,
- g) punkty trygonometryczne,
- h) drzewa zdaleka widoczne.

Poza tym na marginesie wewnętrznym należy podać:

- a) stopnie południków i równoleżników,

- b) podział minutowy,
- c) przy wylotach kolei i dróg bitych nazwy miejscowości, do których te drogi prowadzą, oraz strzałki,
- d) nazwy państw przy wykazanej granicy państwowej,
- e) nazwy powiatów ^{po obu stronach} ~~przy wykazanej~~ wykazanej granicy,
- f) nazwy skrajnych osiedli,
- g) oznaczenie liczbowe warstwic przecinających ramkę wewnętrzną,
- h) współrzędne siatki kilometrowej;

Na marginesie zewnętrznym należy podać objaśnienia arkusza:

- a) godło i nazwę arkusza,
- b) skalę i podziałkę,
- c) nazwy i godła sąsiednich arkuszy,
- d) dane konstrukcyjne i objaśnienie sposobu użycia siatki kilometrowej (sposobu mierzenia współrzędnych i wskazywania punktów),
- e) rok wydania,

[Strona 10]

- f) instytucję wydawniczą
- g) rok sprawdzenia w terenie (względnie szkic źródeł),
- h) nazwisko topografa
- i) szkic sąsiednich arkuszy (w obrębie mapy taktycznej).
- j) szkic gruntów

k) dopiski i objaśnienia (n.p. wydanie tymczasowe, zastrzeżenie praw, wyłącznie do użytku służbowego i t.p.).

Sposób rozmieszczenia objaśnień i opisu na marginesie wewnętrznym oraz wzór zewnętrznej formy mapy wraz z wymiarami liczbowymi, wielkością napisów i t.p. podaje załącznik Nr 1.

27.

Barwy.

Mapa szczegółowa 1:25 000 jest jednobarwna — czarna.

Miss a line →

28.

Materiał podstawowy, źródłowy i pomocniczy

B) Treść mapy szczegółowej 1:25 000.

Materiałem podstawowym do opracowania mapy 1:25 000 jest posiadany materiał kartograficzny byłych państw zaborczych, w skalach 1:21 000, 1:25 000, 1:42 000.

Materiał podstawowy przechowywany w archiwum map W.I.G., stanowiący aktualną wartość do opracowywania mapy szczegółowej 1:25 000, jest przeznaczony wyłącznie do celów wydawnictwa kartograficznego W.I.G.

Materiałem źródłowym są zmiany w treści mapy, uzyskane drogą sprawdzenia w terenie.

Materiałem pomocniczym są plany katastralne, leśne, kolejowe, melioracyjne, przemysłowe i t.p. lub fotomapy oraz fachowa literatura

29.

Sprawdzenie w terenie

Sprawdzenie materiału podstawowego w terenie ma go dokładnie zaktualizować, dając wierny obraz pokrycia terenu w obecnym stanie, przy uwzględnieniu wojkowego charakteru mapy. Ukształtowanie terenu

zasadniczo nie podlega sprawdzeniu; wyjątek stanowi uzgodnienie warstwie z naturalnymi liniami wód oraz uzgodnienie warstwie niepewnych na terenie po wykarczowanych lasach.

Nazwy geograficzne mają być spolszczone i uzupełnione.

Konstrukcja oryginału do bezpośredniego powielenia mapy byłych państw zaborczych na format $10' \lambda \times 5' \varphi$ (punkt 22) ma być instrumentalnie sprawdzona w terenie co do wiernego wzajemnego położenia poszczególnych części arkusza.

Należy zbadać rodzaj gruntu i podać opis gruntów.

30.
Treść

Wynikiem pracy topograficznej nad mapą szczegółową 1:25 000 jest dostarczenie gotowego oryginału do powielenia, przy czym obowiązują wykreślenie nowego rysunku według przyjętych znaków (zał. Nr. 3), z uwzględnieniem zmian stwierdzonych przy reambulacji.

in red

Koły i warstwie należy przeliczyć na metry. Głosc kot, które się muszą odnosić do ważnych przedmiotów terenu, wynosi od 2 do 4 na 1 km^2 .

Nazwy geograficzne jak w punkcie 29.

31.

Dopełniające
zdjęcie terenu.

Ze względu na znaczne trudności przy dopasowaniu arkuszy na styku byłych zaborów, należy ustalić topograficznie położenie ważnych przedmiotów.

W razie stwierdzenia znacznych błędów, których

się nie da usunąć ~~bez~~ bez widocznych niekształceń, należy wykonać nowe zdjęcie w skali 1:25 000 (dla części arkusza).

32. Przy arkuszach granicznych, zawierających część obcego państwa, obowiązuje wyrzyskanie najnowszej materiału kartograficznego tego państwa, nadającego się do celów mapy 1:25 000.

[Strona 12]

ROZDZIAŁ C.

MAPA SZCZEGÓŁOWA 1:25 000

(Zdjęcie podstawowe)

A) Forma mapy szczegółowej 1:25 000

Podstawę zdjęć terenu (punkt 9), odzyskowanie (punkt 10), zasadę podziału arkuszowego (punkt 12), zasadę siatki kilometrowej (punkt 15), zasadę siatki geograficznej (punkt 13) oraz metodę powielania (punkt 16) podaje § część I.

Zasadniczą skalą zdjęcia podstawowego kraju jest skala mapy szczegółowej 1:25 000. Niektóre obszary zdejmują się w skali 1:10 000, a pewne odcinki nawet w skali 1:5 000. Obszary te muszą być przewidziane z góry, aby unikać zdjęć powtórných. W tym ostatnim wypadku mapa szczegółowa 1:25 000 tworzy się na podstawie zdjęć podstawowych w skalach większych

34.

Format

~~Ram~~ Ramka wewnętrzna zdjęcia podstawowego 1:5 000, 1:10 000 lub 1:25 000 jest prostokątem o formacie jednakowym dla danej skali; boki ramki tworzą linie średnich i odciętych prostokątnego układu osi odwzorowania płaskiego.

Arkusz zdjęcia podstawowego 1:5 000 obejmuje $2 \times 2,5$ km (pierwsza liczba oznacza wymiar w kierunku osi odciętych, a druga średnich). Wymiar ^{ramki} wynosi 40×50 cm.

Arkusz zdjęcia podstawowego 1:10 000 (lub mapa powstała ze zdjęć 1:5 000) obejmuje 4×5 km, czyli w danej skali 40×50 cm, t.j. obszar czterech arkuszy zdjęcia w skali 1:5 000.

Arkusz zdjęcia podstawowego 1:25 000 (lub mapa powstała ze zdjęć większych) obejmuje 8×10 km, czyli w danej skali 32×40 cm, t.j. obszar czterech arkuszy zdjęć w skali 1:10 000.

Wzajemny związek arkuszy skal 1:5 000, 1:10 000, 1:25 000 podaje punkt 12 przepisów.

35

Dane konstrukcyjne, związane z siatką kilometrową

Na każdym arkuszu płaskiego odwzorowania 1:5 000, 1:10 000, 1:25 000 obowiązuje podanie:

a) graficznie i liczbowo wartości zbieżności południków dla punktu środkowego zachowują ramki arkusza, wyrażonej w mierze stopniowej i tysięcznych;

b) skali głównej i podziałki dostosowanej do

miejscowego zniekształcenia długości;

c) poprawki zniekształcenia długości na 1 km w postaci: długość boku kratki odpowiada w naturze $1 \text{ km} \pm N$ metrów, gdzie N jest poprawką miejscowego zniekształcenia liniowego, spowodowanego płaskością odwzorowania;

d) objaśnienia użycia siatki (sposobu mierzenia współrzędnych i wskazywania punktów).

Na zdjęciach 1:5 000 obowiązuje siatka kilometrowa co $\frac{1}{2}$ km, opisana tylko liczbami całych kilometrów.

Nazwą arkusza mapy szczegółowej 1:25 000 jest naogół nazwa najważniejszej miejscowości figurującej na arkuszu.

Nazwa arkusza 1:10 000 lub 1:5 000 jest jednakowa z nazwą arkusza 1:25 000 w którego obrębie znajdują się arkusze poprzednich skal.

Godłem arkusza mapy szczegółowej 1:25 000 jest godło nowej mapy taktycznej z dodaniem litery od A do Q, stosownie do położenia arkusza. (Np. pas 37, stęp 42 - arkusz F).

Godłem arkusza 1:10 000 jest godło mapy szczegółowej 1:25 000, na którą ten arkusz przypada, oraz liczba arabska od 1 do 4 (np. pas 37, stęp 42, arkusz F.4):

36

~~Nazwa i godło
arkusza~~

36a

Nazwa i godło
arkusza

godłem arkusza 1:5000 jest godło mapy 1:10 000 z dodaniem litery od "a" do "d" (np. pas 37, słup 42, arkusz F.4.d).

37.

Metoda opracowania ~~natemni~~^{do powielania} zdjęcia podstawowe jest bezpośredniem oryginału do powielania z zdjęcia podstawowego w skali tegoż zdjęcia jest niedozwolone. Wykreślanie nowego oryginału mapy 1:25 000 następuje tylko wtedy, gdy zdjęcie samo było wykonane w skali 1:10 000 lub 1:5 000.

[Strona 14]

38.

Ramka,
margines.

Zasada rysunku pozaramkowego, przepisana w punkcie 26, obowiązuje również przy mapy szczegółowej 1:25 000, 1:10 000, 1:5 000.

Pócz tego na marginesie wewnętrznym należy podać:

- spółrzędne siatki kilometrowej,
- strzałki oraz nazwy wyłotów kolei i dróg bitych,
- nazwy powiatów po obu stronach wykazanej granicy,
- oznaczenie linie warstwice przecinających ramkę,
- stopnie południków i równoleżników,
- podział minutowy,
- nazwy skrajnych osiedli.

Na marginesie zewnętrznym należy podać objaśnienia arkusza:

- a) godło i nazwę arkusza,
- b) skalę i podziałkę złożoną,
- c) nazwy i godła arkuszy sąsiednich,
- d) dane konstrukcyjne siatki kilometrowej i objaśnienie sposobu jej użycia,
- e) rok wydania
- f) instytucję wydawniczą,
- g) szkic źródeł (względnie rodzaj pracy)
- h) nazwisko topografa,
- i) szkic sąsiednich arkuszy (w obrębie mapy skali bezpośrednio mniejszej,
- j) szkic gruntów,
- k) tabliczkę danych magnetycznych,
- l) ewentualne dopiski i objaśnienia.

Zasady te obowiązują również przy mapach 1:10 000 i 1:5 000.

in rect
Sposób rozmieszczenia tych danych, odstępy, wielkości, miejsce i charakter napisów, rozmieszczenie szkiców i t. p. podaje załącznik Nr. 2.

39. Mapa szczegółowa 1:25 000 (1:10 000, 1:5 000) jest jednobarwna czarna.

Barwy

B) Treść mapy szczegółowej 1:25 000.

40.

Materiał źródłowy i pomocniczy

Materiałem źródłowym jest zdjęcie podstawowe, wykonane w jednej z przepisanych skal.

Materiałem pomocniczym są plany katastralne, leśne, przemysłowe i t. p. oraz fotografie lotnicze, fotomapy i literatura fachowa. Mapy 1:25 000, wydane na podstawie materiałów kartograficznych byłych państw zaborczych nie są materiałem pomocniczym, a posługiwanie się ^(nimi) nimi, bądź to przy samym zdjęciu, bądź przy redakcji mapy 1:25 000, jest wzbronione.

Przy arkuszach granicznych, zawierających część państwa ~~obcego~~ sąsiedniego, należy przy zdjęciu podstawowym porazić topograficznie przedmioty zdaleka widoczne, znajdujące się na terytorium państwa sąsiedniego: służą one do ściślejszego powiązania zdjęcia podstawowego z materiałem kartograficznym państwa sąsiedniego. Rysunek poza granicą państwową, w obrębie arkusza, należy uzupełnić treścią, zaczerpniętą z najnowszych map państw sąsiednich, odpowiedniej skali. Rysunek ten należy wykreślić według znaków i zasad obowiązujących mapę szczegółową.

41.

Redakcja treści

Mapa szczegółowa podaje wierny i mato-
mogólny obraz powierzchni ziemi.

Ukształtowanie terenu — w systemie warst-
wicznym.

Wskazówki dla redakcji mapy szczegółowej
podaje klucz znaków topograficznych 1:25 000.

Składniki treści mapy:

a) Pokrycie terenu:

- 1) komunikacje,
- 2) wody i przeprawy,
- 3) osiedla,
- 4) uprawy i grunta (kultury),
- 5) szczegóły topograficzne.

b) Ukształtowanie terenu.

c) Pismo kartograficzne.

42

Znaki topograficzne map
szczegółowych

Treść mapy szczegółowej, t.j. ilościowe i jakościowe ujęcie obrazu powierzchni ziemi, określają znaki topograficzne. Każdy przedmiot terenu, przewidziany w znakach, ma być zasadniczo uwidoczniony w graficznej treści mapy. Mapa pod względem bogactwa treści graficznej nie da z natury rzeczy nic więcej, jak tylko to, co przewidują znaki topograficzne.

Przedmioty terenu, niewykazane w znakach topo-

[Strona 16]

graficznych, nie wchodzi w graficzne przedstawienie na mapie.

Znaki topograficzne mapy szczegółowej 1:25,000 (1:10,000 i 1:5,000) podaje załącznik Nr 3.

Przy skali 1:5,000, gdzie przedmiot przedstawia znaczne rozmiary, znaki mogą być podane w rzucie.

Znaków tych należy się trzymać bezwzględnie, a jakiekolwiek odstępstwa są niedopuszczalne.

lin. red?

~~Klucz~~ Klucz znaków, zatwierdzony niniejszym przepisem, nosi nazwę: „Klucz 1928”.

Tekst objaśniający znaki mapy szczegółowej i wskazówki dla redakcji tej mapy stanowią nierozłączną część klucza znaków.

[Strona 17]

CZĘŚĆ III

MAPA TAKTYCZNA 1: 100 000

(sporządzano na podstawie map byłych państw ^{zaborczych})

Rozdział A.

CEL MAPY

43.

Cel, któremu służy mapa taktyczna.

Mapa taktyczna powinna dostarczyć dowódcom wszystkich szczebli, do dowódcy dywizji włącznie, danych terenowych dotyczących obszaru walki, niezbędnych do jej przygotowania i prowadzenia, oraz danych potrzebnych do organizacji marszów, postojów, zaopatrzenia i pracy polowej wojska.

W obecnych warunkach mapa taktyczna musi być tak wykonana, aby mogła w granicach osiągalnych zastąpić mapę szczegółową przez jak

najszersze uwzględnienie potrzeb artylerii.

Ponadto w miarę możliwości uwzględnić mapą taktyczną potrzeby nauki, potrzeby administracji kraju i innych działań życia państwowego

[Strona 18]

ROZDZIAŁ B

FORMA MAPY TAKTYCZNEJ 1:100 000

44.

Konstrukcja.

Odwzorowanie kartograficzne (punkt 2), wymiary arkusza (punkt 4), pierwszy potudnik (punkt 5), sporządzanie matrycy (punkt 8), podaje część I.

45.

Format i podział
na arkusze.

Format mapy taktycznej 1:100 000 wynosi 30' x 15' q, t.j. obejmuje 9 arkuszy mapy szczegółowej 1:25 000. Szerokość arkusza mapy taktycznej 1:100,000 stanowi obszar jednego arkusza mapy operacyjnej 1:300,000.

Podział na arkusze mapy 1:100000 dla byłego zaboru niemieckiego i austriackiego pozostaje bez zmiany, jak na mapach niemieckich 1:100000 i austriackich 1:75 000. Dla byłego zaboru rosyjskiego podział na arkusze należy doprowadzić do przepisowego

Wymiar arkusza wynosi 35 x 50 cm.

46.

Opisane sko-
rondrewe.

Nazwa arkusza 1:100 000 jest na ogół nazwą najniższej miejscowości, figurującej na danym arkuszu. Nazwy arkuszy mapy 1:100 000 dla obszaru Polski są ustalone: podaje je skorowidz. Nazwy te mogą być poddane sprawdzeniu i poprawieniu przy ponownej reambulacji.

in red

Godłem arkusza mapy taktycznej 1:100 000 jest litera dwucyfrowa para i stupa; litery te podaje załączony skorowidz (Załącz. Nr. 4).

47.

Siatka kilometrowa

Zasadę wkreszenia siatki kilometrowej na mapę taktyczną 1:100 000 podaje punkt 7. Obowiązuje siatka kilometrowa co 5 km, w pełnych liniach przez cały arkusz mapy. Objasnienie użycia siatki w krótkiej formie ma być podane w objaśnieniu, na marginesie zewnętrznym arkusza mapy.

[Strona 19]

48.

Metoda opar-
cia.

Metoda opracowania: nowy rysunek kartografi-
czny w skali 1:75 000 (przed zmniejszeniem),
na podkładzie topograficznym mapy taktycznej
byłych państw zaborczych, dla dwóch oryginałów
(pokrycie, ukortatowanie terenu), zredagowany
na podstawie sprawdzenia w terenie, wykonanego
dla celów mapy szczegółowej 1:25 000.

49.

Bezpośrednie po-
wielanie map tak-
tycznych byłych

W obszarach Rzeczy, gdzie brak jeszcze mapy
taktycznej 1:100 000, opracowanej przez nowy rysu-
nek kartograficzny, obowiązuje bezpośrednie powiele-
nie w skali 1:100 000 map byłych państw zaborczych,

państwa zabor- ze spolszczeniem nazw geograficznych i formą
czych. zewnętrzną zbliżoną do typu normalnego mapy
taktycznej.

50.

Ramka margines. Zasada rysunku pozaramkowego, przepisana
W punkcie 26, obowiadza równiez przy mapie tak-
tycznej 1:100 000.

Prócz tego na marginesie wewnętrznym należy
podać:

- stopnie południków i równoleżników,
- szlaki i nazwy wyłotów kolei i naj-
ważniejszych dróg,
- nazwy przeciętych ramką skrajnych osiedli,
- oznaczenie liczbowe warstwic,
- podział minutowy,
- nazwę państwa sąsiedniego przy granicy
państwowej.

Na marginesie zewnętrznym należy podać
objaśnienie danego arkusza mapy:

- godło i nazwę arkusza,
- skale i podziałkę,
- nazwy i godła sąsiednich arkuszy,
- oznaczenie liczbowe siatki kilometrowej
i objaśnienie sposobu jej użycia,
- rok wydania
- instytucję wydawniczą
- skic źródeł do oceny ścisłości mapy t.j.
skorowidz map 1:25 000, względnie innych użytych

do redakcji, z zaznaczeniem dla każdego arkusza roku. Sprawdzenia w terenie, względnie zaznaczeniem obszaru i roku zdjęcia,

h) szkic podziału administracyjnego,

[Strona 20]

i) szkic sąsiednich arkuszy (w obrębie mapy 1:300 000),

j) szkic gruntów,

k) ewentualne dopiski i objaśnienia, dotyczące danego arkusza.

Sposób rozmieszczenia objaśnień na arkuszu mapy i opisu ramkowego oraz wzór zewnętrznej formy arkusza mapy taktycznej podaje załącznik Nr. 5.

51.

Barwy.

Przepisowe barwy dla mapy taktycznej 1:100 000 są następujące: pokrycie terenu - czarna, ukształtowanie terenu - brązowa.

Silę barwy określa załącznik Nr. 6.

[Strona 21]

ROZDZIAŁ C.

TREŚĆ MAPY TAKTYCZNEJ 1:100 000.

52.

Materiał podstawowy, źródłowy i pomocniczy.

Materiałem podstawowym do rysunku kartograficznego mapy jest zasadniczo posiadany materiał kartograficzny byłych państw zaborczych, w szkołach

nie mniejszych niż 1:100 000.

O ile brak materiału lepszego dla granicznych, zawierających część Rosji, międzynarodową może być również mapa 1:126 000, o ile można ją sprawdzić (nową).

Materiałem źródłowym do opracowania mapy 1:100 000 jest sprawdzenie w terenie na mapach 1:25 000. Sprawdzanie w terenie map do celów wyłącznie tylko mapy 1:100 000 jest wzbronione, z wyjątkiem sprawdzania doryworych co do najważniejszych przedmiotów, w wypadku wznowienia nakładu.

Materiałem pomocniczym jest materiał ewidencyjny i fachowa literatura.

Przy arkuszach granicznych, zawierających część sąsiedniego państwa, obowiązuje wyzyskanie najnowszych map tego państwa, właściwych dla redakcji mapy taktycznej.

53. Wznawianie nakładu. Przy wznowianiu nakładu arkusza 1:100 000, uprzednio już opracowanego w nowym rysunku kartograficznym, o ile materiał ewidencyjny, uzyskany na podstawie wiadomości z różnych władz państwowych, samorządowych i prywatnych nasuwa wątpliwości, obowiązuje sprawdzenie w terenie.

54.

Redakcja
treści

Ujęcie natury, t.j. powierzchni ziemi, z jej bogactwem przedmiotów i form i ich licznych cech, za pomocą mapy, t.j. streszczonego obrazu, ograniczonego celem, skalą i nasyceniem (t.j. ograniczoną liczbą znaków topograficznych),

[Strona 22]

wymaga rozumnego zredagowania treści mapy.

Redakcja treści mapy polega przede wszystkim na wydobyciu na pierwszy plan wszystkich przedmiotów terenu, które z punktu widzenia ^{wojskowego} mają pierwszorzędne znaczenie. Na drugim, trzecim i t. d. planie umieścić ~~wszystkie~~ wszystkie przedmioty uzupełniające lub obrazujące pierwsze. Redakcja treści mapy zależy od kultury okolicy, gęstości zaludnienia, ukształtowania terenu i położenia geograficznego.

Wskazówki do redakcji treści mapy, związane z użyciem znaków topograficznych, podaje klucz znaków topograficznych 1:100 000.

Redakcja treści mapy taktycznej ma być przeprowadzona w kolejności ważności wojskowej składników treści mapy:

- a) możliwości ruchu i jego przeszkody,
- b) możliwość orientacji i obserwacji,
- c) warunki bytu (kwaterowanie, wyżywienie i t. d.),
- d) szeregi topograficzne.

Treść mapy dzieli się na trzy grupy składników:

A. Pokrycie terenu:

- a) komunikacje,
- b) wody i przeprawy,
- c) osiedla,
- d) uprawy i grunta (kultury),
- e) szczegóły topograficzne.

B. Ukształtowanie terenu.

C. Pismo kartograficzne.

Zasady podane w punkcie 42 dotyczą również

55.

Znaki topograficzne 1:100 000.

znaki 1:100 000

in red →

Znaki topograficzne mapy 1:100 000 podaje załącznik Nr. 7. W swej strukturze zawierają one wszystkie te przedmioty terenu i ich właściwości, które się składają na treść mapy w znaczeniu celu mapy.

Znaki topograficzne są ujęte w porządku ważności poszczególnych składników treści.

Klucz znaków mapy taktycznej 1:100 000, zatwierdzony niniejszym przepisem, nosi nazwę: "Klucz 1928".

Text objaśniający znaki 1:100 000 stanowi nierozłączną część klucza znaków.

CZĘŚĆ IV

MAPA OPERACYJNA 1:300 000

ROZDZIAŁ A.

CEL MAPY 1:300 000.

56.
Cel mapy operacyjnej.

Celem mapy operacyjnej jest danie syntetycznego obrazu terenu ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dowodzenia wielkimi jednostkami broni połączonych, lotnictwa i służb.

Mapa operacyjna powinna uwypuklać:

1. główne linie komunikacyjne, uwypuklając koleje, drogi bite, trakty i drogi wodne,
2. przeszkody ruchu,
3. pokrycie terenu, ze szczególnym uwzględnieniem szaty leśnej,

4. ukształtowanie terenu,

- w ten sposób, aby dostarczyć niezbędnych danych terenowych wyższemu dowódcy i ich sztabom.

W wypadku, gdy mapa operacyjna ze względów technicznych nie może tym zadaniom odpowiedzieć, należy ją uzupełnić opisem wojskowo-geograficznym.

ROZDZIAŁ B.

FORMA MAPY 1:300 000.

57.

Konstrukcja.

Odszerowanie kartograficzne (punkt 2), wymiar arkusza (punkt 4), pierwszy południk (punkt 5) i spozęgdzanie matrycy (punkt 8) podaje część pierwszą

58.

Format i podział na arkusze.

Format mapy operacyjnej wynosi $2^{\circ} \lambda \times 1^{\circ} \varphi$, t.j. obejmuje 16 arkuszy mapy taktycznej 1:100 000. Podział na arkusze jest dowiązany do istniejącego podziału arkuszy mapy 1:300 000 państw ościennych.

Wymiar arkusza 50 × 55 cm.

59.

Obnaczenie skró- widzone

Nazwę arkusza mapy 1:300 000 jest nazwa najważniejszego miasta, figurującego na danym arkuszu. Ustalane nazwy mogą być sprawdzone i poprawione przy ponownej reambulacji.

Godłem arkusza mapy operacyjnej jest litera dwucyfrowa, podana na skrócie.

60.

Siatka kilome- browa.

Zasadę siatki kilometrowej podaje punkt 7. Obowiązuje siatka kilometrowa co 8 km, wykreślona tylko na marginesie wewnętrznym arkusza.

61.

Siatka geografi- czna.

Siatka geograficzna, odpowiadająca arkuszom mapy taktycznej 1:100 000, ma być podana w liniach pełnych czarnych przez cały arkusz mapy operacyjnej.

62.

Metoda
opracowywania.

Metoda opracowywania mapy operacyjnej:
nowy rysunek kartograficzny w skali 1:250 000
(przed zmniejszeniem), dla dwóch oryginałów
(pokrycie, ukształcanie terenu), zredagowany
na podstawie mapy taktycznej 1:100 000 i
map innych, właściwych dla redakcji mapy.

63.

Bezpośrednie po-
wielanie mapy
1:300 000

W obszarach, dla których brak jeszcze
nowego opracowania mapy operacyjnej 1:300 000,
obowiązuje bezpośrednie powielanie istniejącej
mapy 1:300 000, ze skróceniem nazw i z
formą zewnętrzną, zbliżoną do typu normalnego
tej mapy.

64.

Ramka, margines

Zasada rysunku pozaramkowego, przepisana
w punkcie 26, obowiązuje również przy nowych
nakładach mapy operacyjnej 1:300 000.

Prócz tego na marginesie wewnętrznym aktu-
alna mapy należy podać:

- stopnie południków i równoleżników,
- strzałki i nazwy wyłotów kolei i ważnych
drog,
- nazwy państw sąsiednich, przy granicy
państwowej,
- oznaczenie liczbowe warstwic,
- nazwy skrajnych osiedli (o ile są konieczne),
- podział 5-cio minutowy.

Na marginesie zewnętrznym należy podać
objaśnienia:

- a) godło i nazwę arkusza,
- b) godła i nazwy arkuszy sąsiednich,
- c) znaki topograficzne,
- d) skalę i podziałkę,
- e) oznaczenie siatki kilometrowej,
- f) rok wydania,
- g) nazwę instytucji wydawniczej,
- h) serie źródeł,
- i) szkic podziału administracyjnego,
- j) serie gruntów,
- k) ewentualnie dopiski i objaśnienia.

in red

Sposób rozmieszczenia objaśnień i opisu ramkowego oraz wzór zewnętrznej formy arkusza mapy podaje załącznik Nr. 8.

65.

Barwy

Przepisowe barwy mapy operacyjnej, dające zupełną treść mapy, są następujące: pokrycie terenu - czarna, ukształtowanie terenu - brązowa.

Dla zwiększenia przejrzystości mapy wprowadza się następujące barwy nakładane: dla obszarów leśnych - zielona, ~~dla bitych~~ (tylko ~~dla~~ dla wód - błękitna, dla miast i miasteczek, dróg bitych (tylko szos) - jasno karminowa.

Granice administracyjne uwidacznia się w nakładanej barwie pomarańczowej. Granice państwowe oprócz znaku granicy (w barwie czarnej) uwidacznia się podkreśleniem barwy pomarańczowej. Barwy podaje załącznik Nr. 6.

in red

ROZDZIAŁ C.

TREŚĆ MAPY 1:300 000!

66.

Materiał źródłowy i pomocniczy.

Materiałem źródłowym do opracowania treści mapy operacyjnej jest zasadniczo mapa taktyczna 1:100 000 ostatniego wydania. Dla obszarach przygranicznych materiałem źródłowym są mapy aż do skali 1:500,000 włącznie.

Materiałem pomocniczym jest materiał ewidencyjny, literatura fachowa i dane Wydziału Opisowego W.I.G.

Mapę 1:300 000 należy opracowywać na podstawie najnowszych materiałów kartograficznych. Obowiązuje to również przy arkuszach granicznych, zawierających część sąsiedniego państwa.

67.

Wnawianie nakładu.

Przy wnawianiu nakładu mapy 1:300 000 obowiązuje poprawienie i uzupełnienie treści nowego nakładu.

68.

Redakcja treści.

Zasady, przepisane w punkcie 54, obowiązują również przy redagowaniu mapy 1:300 000.

Mapa operacyjna musi być co do komunikacji, kot i nazw zgodna z mapą taktyczną 1:100 000. Redakcję należy przeprowadzić w kolejności ważności wojskowej składników treści mapy:

A Pokrycie terenu:

a) Komunikacje,

- b) osiedla,
- c) uprawy i grunta,
- d) wody,
- e) przedmioty orientacyjne.

B. Ukształtowanie terenu.

C. Pismo kartograficzne.

Wytyczne redakcji treści mapy 1:300 000:

[Strona 27]

a) uwzględnić przedewszystkiem komunikacje: koleje normalnotorowe, wąskotorowe, drogi bite. Drogi gruntowe uwzględnić w miarę ich wartości przy końcowej redakcji mapy.

b) osiedla umieścić możliwie wszystkie, zwłaszcza większe lub znajdujące się na skrzyżowaniach dróg albo miejscach orientacyjnych mapy;

c) lasy, łąki, bagna uwidocznić tylko te, których obszar da się ująć wyrażenie w skali mapy. Rodzaj lasu nie uwzględnia się;

d) rysunek rzek uzgodnić z terenem, uwzględniając uogólnienie;

e) ukształtowanie terenu odtwarzać warstwicami, z uogólnieniem posunięciem tak daleko, aby przy jak najmniejszej ilości warstwic, uzyskać wierny i zupełnie czytelny obraz

uksztaltowania powierzchni ziemi. Szczególną uwagę zwracać na uwydatnienie dolin.

69.

Znaki topograficzne 1:300 000

Zasady w punkcie 42 dotyczą również znaków topograficznych mapy 1:300 000.

Znaki topograficzne 1:300 000: „klucz 1928 podaje załącznik Nr. 9.”

in red

[Strona 28]

blank.

[Strona 29]

SPIS RZECZY.

Część I

Podstawy prac topograficznych i kartograficznych Wojskowego Instytutu Geograficznego.

Rozdział A. Mapy sporządzone na podstawie dawniejszych materiałów kartograficznych.

1. Elipsoida.
2. Odwzorowanie kartograficzne.
3. Podział na arkusze i format.
4. Nazwy map, skale, wymiary arkuszy.
5. Pierwszy południk.
6. Oznaczenie arkuszy.
7. Siatka kilometrowa.
8. Matryce.

Leave no margin here

Rozdział B. Zdjęcia podstawowe i mapy, jakie się z nich mogą sporządzać:

9. Podstawa zdjęć.
10. Odwrócenie wierzchołkowe płaskie.
11. Skale.
12. Podział na arkusze map grupy I i formaty tych map.
13. Siatka geograficzna na mapach grupy I.
14. Podział na arkusze map grupy II i formaty tych map.
15. Siatka kilometrowa.
16. Metoda pomiarowa.
17. Zasady opracowywania nowych map.

Część II

Mapy szczegółowe

Rozdział A. Wiadomości ogólne:

18. Cel.
19. Rodzaje map szczegółowych.
20. Zasady ogólne.

Rozdział B. Mapa szczegółowa 1:25 000.

A) Forma mapy szczegółowej 1:25 000.

21. Zasady konstrukcji.
22. Podział na arkusze i format.

[Strona 30]

23. Oznaczenie skrajne.
24. Siatka kilometrowa.
25. Metoda opracowywania

26. Ramka, margines.

27. Barwy.

B) Treść mapy szczegółowej 1:25 000.

28. Materiał podstawowy, źródłowy i pomocniczy.

29. Sprawdzenie w terenie.

30. Treść.

31. Dopelniające zdjęcie terenu.

32. Arkusze graniczne.

Rozdział C. Mapa szczegółowa 1:25 000.

(Zdjęcie podstawowe).

A) Forma mapy szczegółowej 1:25 000.

33. Konstrukcja.

34. Format.

35. Dane konstrukcyjne, związane z siatką kilometrów.

36. Nazwa i godło arkusza

37. Metoda opracowania.

38. Ramka, margines.

39. Barwy.

B) Treść mapy szczegółowej 1:25 000.

40. Materiał źródłowy i pomocniczy.

41. Redakcja treści.

42. Znaki topograficzne map szczegółowych.

Część III

Mapa Taktyczna 1:100 000.

(zaburzeń).
Czynniki na podstawie map byłych państw

Rozdział A. Cel mapy:

43. Cel.

Rozdział B. Forma mapy taktycznej 1:100 000.

44. Konstrukcja.

45. Format i podział na arkusze.

46. Oznaczenie skróconie.

47. Siatka kilometrowa.

48. Metoda opracowania.

49. Bezpośrednie powielanie map taktycznych byłych państw zaborczych.

50. Ramka, margines.

51. Barwy.

Rozdział C. Treść mapy taktycznej 1:100 000:

52. Materiał podstawowy, źródłowy i pomocniczy.

53. Wznawianie nakładów.

54. Redakcja treści.

55. Znaki topograficzne 1:100 000.

Część IV

Mapa operacyjna 1:300 000.

Rozdział A. Cel mapy:

56. Cel i przeznaczenie.

[Strona 31]

Rozdział B. Forma mapy 1:300 000.

57. Konstrukcja.

58. Format i podział na arkusze.

59. Oznaczenie skróconie.

60. Siatka kilometrowa.

60. Siatka geograficzna.
62. Metoda opracowania.
63. Bezpośrednie powielanie mapy 1:300 000.
64. Ramka, margines.
65. Barwy

Rodzina C. Treść mapy 1:300 000:

66. Materiał źródłowy i pomocniczy.
 67. Wzawianie nakładu.
 68. Redakcja treści.
 69. Znaki topograficzne 1:300 000.
-